वालके तव का आस्था आदरो यत्नो वा न कापीतिभावः। आस्थाचालम्बनास्थानयत्नापेक्षासु कथ्यते इति विश्वः। रामपदद्वये ननामसाम्यादपि क्रोधो नोचित इति व्यज्यते। अनेकश एकमेकं इति विगृह्य संख्यैकार्थाद्वीप्सायामिति चशस् पश्चान्नञ्सः अनेकस्यापि संख्यावाचित्वात् तत एव चशस् इत्येके राजकमिति विकार संघेति राज्ञः समूहार्थे कण् ॥५२॥

अजीगणद्दाशरथं न वाक्यं यदा स दर्पेण तदा कुमारः। धनुर्व्यकार्क्षीद्गुरुवाणगर्भं लोकानलावीद्दिजितांश्च तस्य ॥५३॥

ज॰म॰ अजीग। दाशरथन्दशरथस्येदन्दाशरथन्तस्येदमित्यण् वाक्यम्वचनं यदा स्वदर्पेण स्वमदेन हेतुना जामदग्न्यः नाजीगणत् न गणितवान् गणसङ्ख्यान इत्यस्यादन्तत्वान्न वृद्धिः चङि चेति द्विर्व्वचनम् ईचगणइति अभ्यासस्येकारः तदा कुमारो रामोधनुर्व्यकार्क्षीत् आकृष्टवान् कृष आकर्षणे स्पृशमृशेत्यादिनो षसङ्ख्यानेन सिचि पचे रूपम् हलन्तलक्षणावृद्धिः षढोःकस्सीति कत्वम् कृतदारकर्म्मापि पुत्रः पितरि जीवति कुमार इति व्यपदिश्यते। गर्भयतीति गर्भः गुरुर्वाणोगर्भोयस्य धनुषः लोकांश्च स्वप्रभावाद्दिजितान् तस्य परशुरामस्य अलावीत् छिन्नवान् लुनातेर्लुङि सिचि वृद्धौ रूपम्। समुच्छिद्यन्तामस्य लोका इति अमोघमस्त्रं मुक्तवानित्यर्थः ततःप्रभृति तस्य सर्व्वं तेजोऽपहृतम् ॥५३॥

भ॰ अजीगणदित्यादि। यदा स जामदग्न्यः दाशरथं वाक्यं दर्पेण